BOŽIĆ I NOVA GODINA

ŠERIJATSKO-PRAVNI TRETMAN NEVJERNIČKIH PRAZNIKA

SAFET SULJIC

RIYADH, 2011

حكم الاحتفال بالسنة الميلادية ؟

وما حكم التهنئة في ذلك؟ ما حكم تهنئة الكفار بعيد الكريسماس ؟ وهل يجوز الاحتفال معهم بهذا العيد ؟

BOŽIĆ I NOVA GODINA

ŠERIJATSKO-PRAVNI TRETMAN SLAVLJENJA I UČESTOVANJA U PRAZNICIMA BOŽIĆA I NOVE GODINE?

Priprema i obrada:
Safet Suljić
Fakultet Šerijatskih Nauka
ISLAMSKI UNIVERZITET U RIYADU

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

Hvala i zahvala Uzvišenom Allahu, dželle še'nuhu, Koji sve u mjeri stvori i odredi, Koji mu'mine Pravim putem uputi, a kafirima bolnu kaznu priredi. Neka su salavat i selam na Njegovog odabranog roba i Poslanika, Muhammeda Ibn Abdullaha, sallallahu alejhi ve sellem, na one koji su se prihvatili Njegove upute, koji se drže Sunneta i na sve sljedbenike do Sudnjega Dana.

Doista je Allah, azze ve dželle, poslao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, sa knjigom i uputom kao dokazom i svjedokom protiv svih ljudi, a također i donosiocem radosnih vijesti, opominjačem i pozivaocem u Allahovu čistu i svjetlu vjeru. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ispuni svoj emanet, posavjetova ummet, na Allahovu putu se bori sve do preseljenja. Također, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upozori ummet na svaki vid zablude i opasnost slijeđenja strasti – ostavi ummet na jasnom putu čija je noć poput svijetla dana i sa njega neće skrenuti osim NESRETNIK.

Nakon Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, ovim putem krenuše ashabi, radijallahu anhum, te i oni upozoriše muslimane na opasnost slijeđenja strasti i novotarija, te ih podstakoše na čvrsto držanje i slijeđenje Sunneta Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Ostavštinu i naslijeđe ashaba prihvatiše oni poslije njih (tabini) te i oni kao uzorni prethodnici nastaviše istim putem upozoravajući muslimane i ummet na ono na što su upozorili Allahov Poslanik, i Njegovi časni ashabi, radijjallahu anhum, a tim putem kročiše i četiri ehlisunnetska imama: Ebu Hanife, Šafija, Malik i Ahmed, rahmetullahi alejhim, ostavljajući iza sebe sljedbenike na putu čija je noć poput bijela dana.

KAKO JE NASTAO OBIČAJ SLAVLJENJA NOVE GODINE?

Po definiciji Nova godina je dan kada po solarnim i sličnim kalendarima počinje sljedeći kalendarski, datumski, ciklus, odnosno to je prvi dan u sljedećoj godini.

Jedan od najstarijih običaja čovječanstva je proslava Nove godine. Kako je to počelo?
Sve kulture i narodi koji koriste kalendar slave i vesele se Novoj godini, izuzev muslimana koji po svom ispravnom ubjeđenju ne slave Novu godinu, niti bilo koji praznik osim dva praznika odnosno dva Bajrama kako je ispravno došlo u Sunnetu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.
Neki kažu da su Kinezi prvi slavili Novu godinu, drugi su bili stari Germani ili Rimljani.

Znamo da su Kinezi još davno poznavali svoju Novu godinu, koja dolazi poslije Nove godine koju slave većina ljudi na Zemlji. Svečanosti su tom prilikom trajale nekoliko dana.
Stari Germani su počeli slaviti Novu godinu kao obilježje promjene godišnjih doba. Zima u njihovoj zemlji počinje otprilike sredinom studenoga, a to je bilo doba kad su stanovnici sakupljali žetvu. Budući da su se tada svi okupljali, radosni zbog obavljene žetve i odmora koji je nastupao, veselili su se, pa je tako i nastao njihov praznik, početak Nove godine, premda je mjesec bio studeni.

Kad su Rimljani osvojili Europu, promijenili su vrijeme slavljenja, pa se Nova godina počela slaviti prvog siječnja prema gregorijanskim kalendarom. Za njih je Nova godina predstavljala simbol početka novoga života i novih nada za budućnost. Ovaj običaj i značenje što se pridavalo Novoj godini ostali su sve do danas. Zbog toga mnogi ljudi danas dočeku Novu godinu veseli i sretni, jer se nadaju da će im donijeti sve najljepše i da će biti puno bolja nego prošla.

Doček nove godine je na staru godinu, 31. prosinca (zadnji dan u godini) slavi se diljem zapadnog (Kafirskog) svijeta, dok u muslimanskom svijetu to nije predstavljao ništa, no nažalost primjetno je u zadnje vrijeme kako i mnogi muslimani slijede kafire i oponašaju u svemu baš kako je došlo u hadisu Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve selle, pa tako oponašaju i slave (došekuju) Novu (Gregorijansku) godinu.

ŠERIJATSKO-PRAVNI TRETMAN UČESTOVANJA I SLAVLJENJA BOŽIĆA I NOVE GODINE?

Nije dozvoljeno niti jednom muslimanu da učestvuje sa sljedbenicima Knjige (Ehlu-l-Kitab) u slavljenju i dočeku njihovi praznika kao što je Božić ili Nova godina, a također nije dozvoljeno da im čestita nastupajuće praznike (blagdane), jer su isti od njihove vjere i glavni oznaka po kojima se oni međusobno prepoznaju i uvažavaju. Dakle, ovi praznici su njihova "posebna" vjera, ili pak znak njihove pokvarene (iskrivljene) vjere, a mi sami smo upozoreni i nama je zabranjeno da ih podržajemo u njihovim praznicima (blagdanima) na što ukazuje: Kur'an, Sunnet, Idžma' (Konsenzus) i pravilno (zdravo) rasuđivanje.

Dokaz iz Kur'ana:

Riječi Uzvišenog:

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا [٢٥:٧٢]

"I oni koji ne svjedoče lažno, i koji, prolazeći pored onoga što ih se ne tiče, prolaze dostojanstveno!" (Prijevod značenja sura Al-Furqan, ajet broj 72).

Komentarišući (tefsireći) prethodno spomenuti ajet rekao je Mudžahid, rahimehumullahu: "Ovaj ajet se odnosni na nevjerničke praznike, odnosno na mušričke praznike." Isto su kazali u komentaru prethodnog ajeta i Rebia Ibn Enes, Kadi Ebu Ja'la i Dahak.

I ono što se razumije iz ovoga ajeta, odnosno smisao navođenja (citiranja) ovoga ajeta jeste taj što je Allah pohvalio skupinu ili one ljude koji su ostavili učešće (prisutstvo) njihovim praznicima bilo to samim tjelesnim prisutstvom ili pak viđenjem ili slušanjem nečega što biva prirpeđeno na tim praznicima, pa kako i šta reći za onoga ko direktno bude organizator ili pomagač isti na bilo koji način?!

Dokazi iz Sunneta:

Prenosi se od Enesa, radijallahu anhu, da je rekao: "Kad je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, došao u Medinu, njeni stanovnici su imali dva dana u kojima su se veselili i igrali. "Kakvi su vam ovo dani?", pitao je u čuđenju Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. "Ova dva dana smo praznikovali i u doba džahilijjeta", rekoše. "Allah vam ih je zamijenio sa dva bolja: Kurbanskim i Ramazanskim bajramom", rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem." (Ebu Davud, Nesai i Ahmed).

Ono što se razumije iz navedenoga hadisa jeste da Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije im odobrio slavlje i veselje u tim danima nego im je kazao: "Allah vam ih je zamijenio sa dva bolja: Kurbanskim i Ramazanskim bajramom", a svima nam je poznato da bi bila potpuno sprovedena zamjena ona za sobom povlači da stvar koja se mijenja mora da bude potpuno ostavljena (zamjenjena) stvari koja ju mijenja.

Dokaz iz Idžma'a (Konsenzusa):

Ono što je svima poznato iz historije jeste da su Kršćani i Jevreji za vrijeme Hilafeta i vladavine muslimana živjeli među muslimanima plaćajući porez (ar. Džizju), dakle oni su bili od ljudi po muslimanskom zaštitom (ar. Ehlu-l-Zime), te oni su tokom svoga boravka u islamskoj državi imali svoje praznike, a nije poznato da su muslimani od ispravnih prethodnika (ar. Selefu-s-Saliha) učestovali s njima u tim običajima a niti su im čestitali iste. Ono što također ide ovome u prilog jeste i ugovor odnosno tačke

ugovora koje je sklopio Omer, radijjallahu anhu, sa Ehlu-l-Zime, a što su kasnije privatili svi ashabi i učenjaci fikha (pravne škole): "Da muslimaskmi štićenici (Zimije) od Ehlu Kitabija nemaju pravo da javno ispoljavaju svoje praznike u muslimanskoj državi."

Dakle, ovaj ugovor je bio zabrana ispoljavanja nevjernički praznika, pa kako onda da bude dozvoljeno da muslimani u njima učestvuju?! Da li je taj postupak muslimana, i njegovo učestovanje u tim praznicima manje od ispoljavanja istih od strane nevjernika?!

Također, prenosi se od Omera, radijjallahu anhu, da je kazao: "Nikako ne koristite žargon (jezik) stranaca (nemuslimana), i nipošto ne ulazite kod mušrika (nevjernika) u njihove crkve (bogomolje) na dan njihova praznika jer se tada na njih spušta Allahov bijes i gnjev." (Bilježi Ebu Šejh El-Asfehani i imam Bejheki sa sipravnim lancem prenosilaca).

Također prenosi Bejheki, od Omera Ibn Hattaba, radijjallahu anhum, da je kazao: "Klonite se Allahovi neprijatelja tokom njihovi praznika."

Rekao je Šejhu-l-Islam Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi: "Ovim riječima Omer zabranjuje učenje njihovi jezika (žargona), te zabranjuje ulazak (obični ulazak) u njihove crkve tokom njihovi praznika, pa kako onda da neki čine i rade same postupke nevjernika tokom tih dana?! Ili pak kako neko može da radi nešto što je od dijelova njihove vjere (vjerovanja)?! Ili zar nije njihovo oponašanje tokom neki običaja (praznika) veće i opasnije od samog učenja njihova jezika?! Ili, zar nije sam postupak i slavljenje sa nevjernicima njihovi praznika veće i opasnije od samog ulaska u crkve na dan njihova praznika?! I pošto se na njih (nejvernike) spušta Allahova srdžba i gnjev na dan njihova praznikovanja zbog njihovi dijela i postupaka, onda to biva ustvari jasan dokaz da onaj ko bude davao svoj doprinos ili pak učešće u njihovim praznicima biva izložen i stavlja sebe u direktnu opasnost o Allahove srdžbe i kazne ?! I na kraju riječi

Omera, radijjallahu anhu: "Klonite se Allahovi neprijatelja tokom njihovi praznika.", zar to nije zabrana susretanja i sjedenja sa nevjernicima tokom tih praznika?! Pa šta reći tek za sama dijela od njihova praznika...?! (Šejhu-l-Islam u dijelu Iktida Siratu-l-Mustekim).

Dokazi sa zdravo-razumske osnove:

Rečeno je da su obredi i praznici dio od dijelova vjera, pravaci i obredi za koje je Allah u svojoj Plemenitoj knjizi kazao:

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ [٥:٤٨]

"Zato sudi među njima onim šta je objavio Allah i ne slijedi strasti njihove umjesto onog šta ti je došlo od Istine. Svakom od vas smo načinili zakon i put." (Prijevod značenja sura Al-Maaida, ajet broj 48).

Rekao je Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi: "I nema razlike ukoliko se potpomažu ili pak samo učestovanje u njihovim praznicima ili nečemu drugom od njihova puta (uvjerenja), i potpuno oponašanje (slijeđenje) njihovi praznika je ustvari oponašanje i slijeđenje njih u kufru (nevjerstvu), dok s druge strane analogno rečenom oponašanje nevjernika u nečemu od ovih praznika biva usklađeno slijeđenje ili oponašanje njih u tome dijelu kufra kojeg čine (oponašaju), naprotiv praznici su od specifični i najuži obilježja jedne vjere, te onaj koji ispolji nešto od ovih specifičnih obreda, praznika ili obilježja on ustvari je ispolji nešto od specifični dijelova kufra date vjere (ubjeđenja) – i nema sumnje da oponašanje ili skladno slijeđenje ovakvih stvari na koncu završi kao kufr (nevjerstvo) sa određenim šerijatskim pravilima (ar. Šurut). (Ibn Tejmijje, Iktidau Siratu-l-Mustekim).

Također od Šejhu-l-Islama se prenosi da je kazao: "Njihovi praznici su ustvari dio ili obilježje naroda i vjere koji su prokleti od strane Allaha, azze ve dželle (na koje se Allah rasrdio i prokletim učinio). Tako da oponašanje i slijeđenje nevjernika u ovim stvarima ima rezultata Allahovu srdžbu i gnjev..." (Ibn Tejmijje, Iktidau Siratu-l-Mustekim).

Također, od stvari koji se nameću logičkom – razumskom osnovom jeste da kada se dozvoli jedna stvar maloj skupini da je čini i prakticira od novotarija i harama nema sumnje da će to vremenom prerasti u stvar koju praktikuju opće (velike) mase naroda, i kada ta stvar postane poznata onda obični narod istu prihvati kao da je od običaja (ar. Adet) da bi na kraju postalo i prihvatilo se kao praznik jednog naroda. Te nakon određenog vremena ovo ima za posljedicu da potire i derogira islamske ispravne običaje i ibadete pa čak u nekim slučajevim vodi ka smrti islama a oživljavanju i životu kufra (nevjerstva).

Nakon svih ovih rečeni i citiranih dokaza, nije dozvoljeno čovjeku da prakticira ili pak oponaša nevjernike (Ehlu-l-Kitab) u njihovim praznicima na osnovu dokaza koje smo izložili iz Kur'ana, Sunneta, Idžma'a i ispravne razumske osnove. Također, nije dozvoljeno da se bilo šta od njihovi praznika (obilježja) čestita nevjernicima jer to ustvari biva priznavanje ili pak obilježje njihove (ne)vjere kao što je to kazao Ibn Kajjim, rahmetullahi alejhi: "Čestitanje nevjernicima praznika koji su svojstveni njima je haram i na tome su složni islamski učenjaci, kao da recimo čestita im nešto od njihovi praznika ili pak njihov post riječima: Čestitam vam praznik ili neka su vam ugodni blagdani... pa i ako bi govornik (onaj koji je čestitao nevjernicima njihove praznike) bio pošteđen (sačuvan) od Kufra (nevjerstva), onda je to dijelo od stvari koje su haram (strogo zabranjeno), a sama ta gesta (čestitanje) je na stepenu kao da nekom čestitia sedždu koju je učinio nekom kipu, pa čak njegov postupak ili upućena čestitika je kod Allaha i veća, i biva gora od pijenja alkohola, nepravednog ubistva, bluda i sl. A nažalost mnogo je onih koji nemaju jaku vjeru, oni koji zapadnu u ovakve stvari i ne shvaća ogavnost dijela koje je počinio. Pa svaki onaj koji nekom čovjeku čestitia grijeh ili novotariju ili pak Kufr (nevjerstvo)... ta on je sebe izložio Allahovoj srdžbi i prokletstvu!"

DA LI ĆEMO ODGOVORITI (UZVRATITI) NEVJERNICIMA NA ČESTITKU PRIGODOM NASTUPANJA BOŽIĆA ILI NOVE GODINE?

Nije dozvoljeno da se nevjernicima (Kafirima) čestitia nešto od njihovi praznika kao što je Božić ili pak Nova godina, a također nije dozvoljeno muslimanima da uzvrate (odgovore) na eventualno upućeno čestitke od strane nevjernika jer spomenuti praznici (blagdani) nisu od naših praznika (obilježja), a eventualno uzvraćanje (odgovor) na njihovu upućenu čestitku nama bi bilo ustvari potvrda i priznanje propisanosti (validnosti) tih spomenutih praznika, i na muslimanu je da bude ponosan na sebe, svoju vjeru, svoje praznike i druga obilježja kojima se razlikuje od nevjernika, te da svojim postupkom i govorom poziva nevjernike da prihvate i upoznaju Allahovu vjeru.

Upitan je šejh Usjemin, rahmetullahi alejhi, o sljedećim pitanjima: Kakav je propis čestitanja nevjernicima njihovi praznika? Kako odgovoriti nevjernicima u slučaju da nam oni čestitaju nešto od njihovi praznika? Da li je dozvoljeno da se odlazi na mjesta gdje oni prave prigodne svečanosti (manifestacije) tokom ovih dana? Da li je grešan insan kada uradi nešto od spomenuti običaja nevjernika bez da to cilja (namjerava), nego naprotiv on to čini iz ljubaznosti, stida prema njima, ili pak biva to neki drugi razlog? Da li je dozvoljeno da se oni oponašaju u nečemu od njihovi praznika?

Pa je odgovorio, rahmetullahi alejhi (Allah mu se smilovao): "Čestitanje nevjernicima njihovi praznika kao što je Božić ili pak Nova godina je HARAM (strogo zabranjeno) i to shodno složnosti islamski učenjaka (ar. Itifak) kao što to prenosi i bilježi imam Ibn Kajjim, rahmetullahi alejhi, u svome dijelu "Propisi islamski štićenika" (ar. Ahkamu Ehlu-l-Zime), kada je rekao: "Čestitanje nevjernicima praznika koji su svojstveni njima je haram i na tome

su složni islamski učenjaci, kao da recimo čestita im nešto od njihovi praznika ili pak njihov post riječima: Čestitam vam praznik ili neka su vam ugodni blagdani... pa i ako bi govornik (onaj koji je čestitao nevjernicima njihove praznike) bio pošteđen (sačuvan) od Kufra (nevjerstva), onda je to dijelo od stvari koje su haram (strogo zabranjeno), a sama ta gesta (čestitanje) je na stepenu kao da nekom čestitia sedždu koju je učinio nekom kipu, pa čak i naprotiv njegov postupak ili upućena čestitika je kod Allaha i veća, i biva gora od pijenja alkohola, nepravednog ubistva, bluda i sl. A nažalost mnogo je onih koji nemaju jaku vjeru, oni koji zapadnu u ovakve stvari i ne shvaća ogavnost dijela koje je počinio. Pa svaki onaj koji nekom čovjeku čestitia grijeh ili novotariju ili pak Kufr (nevjerstvo)... ta on je sebe izložio Allahovoj srdžbi i prokletstvu!" (Skup Fetvi šejh Usjemina broj 3/44).

Dakle, čestitanje nevjernicima njihovi vjerski praznika je haram shodno svemu što smo spomenuli od govora Ibn Kajjima, rahmetullahi alejhi, pa i svih ostalih učenjaka nakon njega, jer upućena čestitka za sobom povlači priznanje istih, zadovoljstvom istim, i ako on sam (musliman koji čestita nevjerniku praznik) nije zadovoljan kufrom, odnosno da on bude kafir. No, muslimanima je zabranjeno da bude zadovoljan običajima i praznicima (blagdanima) nevjernika, a također zabranjeno je da im čestita iste jer Allah, azze ve dželle, nije zadovoljan istima. Kaže Uzvišeni:

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ [٣٩:٧]

"Ako vi budete nezahvalni – pa, Allah od vas ne zavisi, ali On nije zadovoljan ako su robovi Njegovi nezahvalni, a zadovoljan je vama ako budete zahvalni. A nijedan grješnik neće nositi grijehe drugoga! Poslije ćete se Gospodaru svome vratiti, pa će

vas On o onom što ste radili obavijestiti, jer On dobro zna svačije misli." (Prijevod značenja sura Az-Zumer, ajet broj 7).

I kaže Svevišnji:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ [٥:٣]

"Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera." (Prijevod značenja sura Al-Maide, ajet broj 3).

I ako se desi da nevjernici nama čestitaju neki od praznika koji je svojstven njima – mi nećemo odgovoriti na to, jer to nisu naši praznici, i to su praznici sa kojim naš Gospodar nije zadovoljan, a sami ti praznici gledajući sa strane propisanosti su ili od njihove vjere koja je derogirana islamom ili su pak izmišljeni čak i u njihovoj vjeri koja je u oba slučaja neispravna prvo što je derogirana a drugo što općenito nema oslonca nikakvog.

Rekao je Allah, azze ve dželle:

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ [٣:٨٥]

"A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onome svijetu nastradati." (Prijevod značenja sura Ali-Imran, ajet broj 85).

Od stvari koje su također haram za muslimana jeste da se odazove na ovakve manifestacije ili dočeke, jer u osnovi odaziv na ovakve praznike je veći haram nego li samo čestitanje, jer samim odzivom čovjek učestvuje u veličanju same manifestacije i mjesta na koje Allah, azze ve dželle, spušta svoju srdžbu i bijes.

Također, muslimanima je zabranjeno oponašanje nevjernika općenito, pa tako i oponašanje nevjernika kroz organizovanje dočeka, proslava ili obilježavanja njihovi blagdana, ili razmjena poklona ili dijeljenje hrane pa čak nije dozvoljeno muslimanima da te dane proglašavaju neradnim danima shodno riječima

Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ko oponaša jedan naord ta on je od njega (njih)." (Ebu Davud, Ahmed).

Rekao je Šejhu-l-Islam Ibn Tejmijje, rahmetullahi alejhi: "Oponašanje nejvernika u nekim od njihovi praznika proiziskuje radost srca o onome na čemu su oni od neistine (pokvarenosti), a možda to biva i razlogom da se čovjek koji to čini ponizi i svoju nemoć ispolji spram njih."

Svako onaj ko bude radio ili na neki drugi način učestovao u ovakvim praznicima i manifestacijama, on je grešnik sve jedno da li to činio kako bi im se pridvorio ili pak iz stida i naklonosti ka njima, ili nekog drugog razloga jer to ustvari biva priznanje i opravdanost isti, a u dušama Allahovi neprijatelja to biva ponos i zadovoljstvo svojom (ne)vjerom.

STAV VIJEĆA STALNE KOMISIJE ZA FETVE IZ SAUDIJSKE ARABIJE PO PITANJU UČESTOVANJA U NEJVERNIČKIM PRAZNICIMA I ČESTITANJE ISTIH NEVJERNICIMA

Upitano je vijeće stalne komisije za Fetve iz Saudiske Arabije na čelu sa uvaženim šejhom Abdulazizom Ibn Bazom, rahmetullahi alejhi, o propisu učestovanja muslimana u organizovanju i dočeku nevjerničkih praznika, te o tome kakav je propis samog čestitanja tih nevjerničkih praznika nevjernicima?!

Pa su odgovorili sljedeće:

Nije dozvoljeno bilo kakavo učešće muslimana u organizovanju ili pak dočeku nekih nevjerničkih praznika pa makar to činili neki od muslimana koji se pripisuju šerijtaskom znanju, sam taj postupak tj. učešće muslimana u takvim manifestacijama povećaje broj učesnika u grijehu, te također nije dozvoljeno

čestitanje nevjerničkih praznika jer to upućuje na saradnju u grijehu a koja je opet muslimanima strogo zabranjena, rekao je Allah Uzvišeni:

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ [٥:٢]

"I pomažite se u dobročinstvu i bogobojaznosti, a ne pomažite se u grijehu i neprijateljstvu. I bojte se Allaha. Uistinu! Allah je žestok kaznom." (Prijevod značenja sura Al-Maaida, ajet broj 2).

Također, čestitanje nejverničkih praznika biva znakom naklonosti ka njima, izraz ljubavi i prijateljstva, te to je znak zadovoljstva njima samim i njihovom (ne)vjerom a sve spomenuto je zabranjeno (haram) muslimanima, naprotiv stroga obaveza (vadžib) je na muslimanima da ne prijateljuju sa nejvernicima nego da budu njihovi neprijatelji (baš kao što su oni Allahovi neprijatelji) i da ih preziru jer su oni kao što smo kazali ti koji prkose Allahu, azze ve dželle, čine Mu širk (idopoklonstvo) pridružujući Mu drugu i sina – a Allah je daleko iznad onoga što mu oni pripisuju.

Rekao je Allah, Milostivi, Samilosni:

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ [٥٨:٢٢]

"Nećeš naći ljude koji vjeruju u Allaha i Dan posljednji, a da vole onog ko se suprotstavlja Allahu i Poslaniku Njegovom, makar bili očevi njihovi ili sinovi njihovi ili braća njihova ili rod njihov. Takvima je upisao u srca njihova iman i ojačao ih Duhom od Sebe, a uvešće ih u bašče ispod kojih teku rijeke, vječno će biti u njima. Zadovoljan je Allah njima i zadovoljni Njime. Takvi su

stranka Allahova! Besumnje! Uistinu! stranka Allahova - oni su oni koji će uspjeti!" (Prijevod značenja sura Al-Mudžadela, ajet broj 22).

I rekao je Uzvišeni:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ [٦٠:٤]

"Doista je za vas lijep uzor u Ibrahimu i onima s njim, kad su rekli narodu svom: "Uistinu, mi smo čisti od vas i onog šta obožavate mimo Allaha: nemamo ništa s vama i nastalo je između nas i vas neprijateljstvo i mržnja vječna, dok ne budete vjerovali u Allaha, Njega Jedinog..." (Prijevod značenja sura Al-Mumtahine, ajet broj 4).

A od Allaha je uputa i upustvo, neka je salavat i selam na Allahova poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu, prijatelje i sve do sudnjega dana. (Fetva Vijeća Stalne Komisije za Fetve iz Saudiske Arabije broj 3/435).

I na kraju molim Allaha, azze ve dželle, da nas učini ponosni svojom ispravnom vjerom, da one ljude od muslimana koji su skrenuli sa Njegova puta vrati ispravnoj vjeri na najljepši način, te da ovo što napisah bude dokazom za nas a ne protiv nas na Sudnjem danu. AMIN

Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem:

"KO OPONAŠA JEDAN NAROD ON JE OD NJIH".

Ebu Davud, Ahmed, a ocijenili su ga dobrim i vjerodostojnim Ibn Hibban, Ibn Hadžer, Albani.

